

UPLAKANÁ A UKÁŤENÁ MANA 1/2 ELSTVÁ

ÁĎtrtek, 05 Ánor 2009

Dobrý den, pÁtelé. S mým manÁelem jsmesvoji uÁ osm let, cca pÁed rokem jsme si vzali hypotéku, a koupili byt. Ná vztah je ale jako na houpaĎce. HodnÁ se hádáme a z hádek já, i kdyÁ jsem v právu, vyjdu vÁdy jako porÁený, protoÁe nemám takový dar ÁeÁi jako on a on mne vÁdy pÁekÁi. TeÁ jsem ale navíc zjistila, Áe m kolegyní z práce.

Do oÁi mi ale tvrdí, Áe to není pravda, aÁkoliv jsem Áetla zprávy, které si posílají a které jsou opravdu jednoznaÁné. mi, Áe trpím hysterií a Áe jsem chorobný Áárlivec a aÁ vyhledám pomoc psychiatra, protoÁe nechápe, co po nÁm chci. ProstÁ mnÁ usadil, zaÁal nakonec hájit tu dotyÁnou a mnÁ naprosto odrovnal a odsoudil za mé chování. S ní si pí&e, Áe jí mimo lásky a milování víc dát nemÁÁe, Áe se bude vracet domÁ, ale Áe hlavnÁ nechce, aby se trápl. Ale Áe se trápím já, tak mi na to Ámekne, Áe je mu to jedno, Áe ho to nezajímá. On nemá Áádný respekt z na&el vztahu, vÁbec nedokáÁe pÁistoupit na kompromisy. Špatné je, Áe pokud s ním v nÁÁem nesouhlasím, vÁdy nadává a já kÁik prostÁ nesná&im. OkamÁitÁ se mi spustí slzy a to uÁ hned kÁiÁi, Áe jsem hysterická... Já slzy nemÁÁu, staÁi kdyÁ nÁkdo zvy&í hlas a já uÁ se rozklepu. JenÁe má j muÁ mnÁ nikdy neposlouch se v&im peru sama v tichosti... Víte, nedá se to v&echno takhle struÁnÁ popsat, melu páte pÁes deváté a vlastnÁ jsem jen chtÁla vÁdÁt, co mám dÁlat. VÁera jsme se zase o&klivÁ pohádali a já jsem to zase urovnala a ve finále se mu vlastnÁ omluvila a dala mu tím nejspí& najevo, Áe si máÁe dÁlat co chce, protoÁe já mu vÁdycky ustoupím. Víím, Áe s tou kolegyní to bude pokračÁovat, ale já vÁbec nevím, jak se mám chovat. Nechci o nÁj pÁijít, trápe se, ale pÁi pÁedstavÁ, Áe by ode&el, bych se utrÁpila definitivnÁ. Je mi uÁ pÁes 30 a nemám ani dÁti. Nem sílu uÁ asi hledat nový vztah.. VÁbec nevím, jak se mám chovat, abych ho je&tÁ víc neházela do její náruĎe... Ten kdo je momentálnÁ nový, je samozÁejmÁ lep&í. Mlilenky jsou pÁece vítÁzky a my ty porÁené.. Já jen potÁet nÁjakou pomoc, dusím v&echno v sobÁ a nemám to komu Áíct. S mojí mamkou se o tom bavít nechci, protoÁe se trápila a to já nepÁipustím. NÁkdy bych nejradÁji ode&la, ale mám hrozný strach prásknout dveÁmi a odejít, protoÁe by mnÁ nejspí& vÁbec nehledal. A mám strach ho vyhodit, protoÁe by se nejspí& nevrátil. Moc dÁkuji za va&e názory a rady, Ilona